

Pastoraat en distantie

André Lascaris, dominicaan, zoekt naar wat groter is dan hijzelf. Uit zijn teksten ademt deze spiritualiteit vaak door.

Zijn zoeken verwoordt hij in korte items die ik de moeite van het lezen waard vind. Zijn visie op de mens is warm: "Ik kan er alleen maar zijn, omdat anderen betrokken zijn op mij en ik op hen. Ik ben een ontmoetingsplek van relaties." Dat is voor hem iets van het 'grotere' dat hij zoekt.

In een recent item schrijft hij over pastoraat mooie dingen¹. Pastoraat kan op vele plaatsen gebeuren. En iedereen kan geroepen worden om pastoraal te reageren. Tegelijk roept zijn blog ook de nodige vragen op.

De vragen draaien wat mij betreft om de rode draad in het item dat pastoraat iets is tussen 'gelijken'. Daarmee lijkt hij de factor van de distantie te minimaliseren. De gelijkheid is volgens hem mogelijk omdat beide gesprekspartners beseffen dat zij zich in de grotere ruimte van God bevinden.

Het hoofdthema van Lascaris komt hier terug: we worden omgeven door iets dat groter is dan wij zelf zijn - en dat geeft ruimte en schept mogelijkheden voor heling.

Hoewel dit aanvankelijk warm aandoet, roept het, zoals gezegd, vragen op.

Op het moment dat iemand een pastorale vraag aan een ander stelt gebeurt er meer dan wat een vriendschappelijke uitwisseling tussen gelijken is.

Bij het stellen van een pastorale vraag verlangt de vragensteller ernaar om door middel van de ander, met behulp van de ander, te groeien, te helen, troost te vinden. Hij of zij rekent of hoopt erop dat de pastor dit voor hem of haar kan ontsluiten.

Maar op deze manier maakt de vragensteller de ander belangrijk. In mijn ogen is dit een noodzakelijk proces om tot geestelijke groei te komen.

Maar het vraagt nogal wat van de ander - de pastor - om hier op een goede manier mee om te gaan. Allereerst vraagt het bereidheid om de eigen vragen terzijde te plaatsen. Vervolgens vraagt het om distantie. Ook al maakt de vragensteller de pastor belangrijk, de pastor mag zich daarom nog niet door die belangrijkheid laten leiden door zich naar de ander toe te buigen. Want dan krijgt de vragensteller niet de kans om zelf te groeien, heling te ontdekken, troost te vinden op zijn of haar eigen manier.

Het belangrijk maken van de ander stelt vragen bij het spreken van Lascaris over 'gelijkheid'. Er is van gelijkheid sprake als vrienden onderling over elkaars vragen bezig zijn. Maar dat is nog geen pastoraat.

Pastoraat geschiedt in de ruimte die de pastor kan bewaren ten opzichte van de vragensteller. Het is de ruimte van de Geest. Distantie en bewustwording van een bepaalde vorm van ongelijkheid horen wezenlijk bij het pastoraat.

Zoetermeer, 4 september 2011

---

¹ <http://www.meerdanikzelf.nl/2011/08/pastor-zijn-kan-iedereen/#more-653>